

Bruxelles, den 26.2.2013
COM(2013) 98 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Anden resultattavle for forenkling under FFR 2014-2020

DA

DA

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Anden resultattavle for forenkling under FFR 2014-2020

1. SANDHEDENS TIME NÆRMER SIG

Med den politiske enighed, som Det Europæiske Råd nåede frem til på mødet den 8. februar 2013, er vejen banet for vedtagelse af den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2014-2020. Der er ikke meget tid tilbage til at vedtage lovgivningsinstrumenter for de forskellige programmer under FFR. Hvis budgettet skal kunne implementeres fra starten af den næste FFR den 1. januar 2014, kræver det en hurtig afslutning af de interinstitutionelle forhandlinger. I de afgørelser om regulering, som stadig er under behandling, bør der tages nøje hensyn til, at de ressourcer, der er programmeret under FFR, bliver udnyttet så effektivt som muligt til gunst for borgere og erhvervsliv i Den Europæiske Union.

I forbindelse med forhandlingerne om forslagene til finansiering af de enkelte sektorer under den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2014-2020 fastholder Kommissionen sit erklærede mål om at ville forenkle finansieringsprogrammer og procedurer¹. Formålet med forenkling er at gøre det lettere at få adgang til EU-midler og at gennemføre EU's politikker og samtidig opretholde et tilstrækkeligt højt niveau for kontrol og sikkerhed. Det er netop særlig relevant i den nuværende økonomiske og finansielle situation, hvor alle midler, der skal bruges til at fremme vækst, beskæftigelse og konkurrenceevne i Den Europæiske Union, bør udnyttes så effektivt som muligt.

Det Europæiske Råd har erkendt, hvor vigtigt det er med forenkling, og opfordrer til, at "al sektorlovgivning angående den næste FFR (...) bør derfor omfatte betydelige elementer, som bidrager til forenkling og forbedring af ansvarlighed og effektiv brug af EU's midler"².

Ud fra samme synsvinkel understregede Rådet for nylig, at der var behov for yderligere bestræbelser på forenkling³ for at få reduceret de mange komplicerede regler, som Revisionsretten gentagne gange har peget på som en af hovedårsagerne til fejl.

Forenkling er et spørgsmål om strategi: mere enkle regler, mindre byrdefulde og mindre bekostelige procedurer giver bedre kvalitet for EU-finansieringen, hurtigere levering og lettere adgang for bredere kredse til EU-midlerne. Kort sagt: ressourcer – til økonomi, vækst og beskæftigelse.

Kommissionen har forpligtet sig til at overvåge og støtte de fremskridt, der gøres med forenkling under forhandlingerne med Europa-Parlamentet og Rådet, og følger således i denne meddelelse den første resultattavle, der blev forelagt i september 2012⁴. Kommissionen erkender, at der er sket en udvikling siden da, påpeger kritiske

---

¹ Meddelelsen "Dagsorden for forenkling af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020", COM(2012) 42 final.

² Konklusionerne fra Det Europæiske Råd vedrørende FFR 2014-2020, 8. februar 2013, punkt 9.

³ Rådets henstilling om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2011, 12. februar 2013.

⁴ Meddelelsen "Første resultattavle for forenkling under den flerårige finansielle ramme for 2014-2020", COM(2012) 531 final.

problemområder og angiver, hvordan der kan opnås en enkel og effektiv EU-finansiering for perioden 2014-2020.

Denne meddelelse skal også tjene som referenceramme og støtte for det irske formandskab for Rådet for Den Europæiske Union, der har sat sig høje ambitioner og lægger stærk vægt på stabilitet, beskæftigelse og vækst. Det irske formandskab erklærer i sit program, at det vil arbejde intensivt sammen med partnerne, især med Europa-Parlamentet, med det mål at få indgået en interinstitutionel aftale om forskellige instrumenter, der vil gøre det muligt at sikre hurtig finansiering til fremme af vækst og beskæftigelse Disse instrumenter vil styrke EU's forsknings- og innovationskapacitet, fremme samhørigheden og øge intelligente investeringer i naturlige ressourcer til lands og til søs"⁵.

Enkle regler samt hurtige, effektive procedurer er afgørende for, at EU-finansieringen kan foregå så hurtigt som planlagt.

Europa-Parlamentet arbejder også intensivt med udgiftsprogrammerne og har indledt uformelle trepartsforhandlinger med Kommissionen og Rådet inden for de fleste sektorer. Europa-Parlamentets ordførere er ved at forhandle om ændringer til forslagene fra Kommissionen, så der allerede kan opnås enighed ved førstebehandlingen på plenarmødet. Det er nødvendigt, at de lovgivningsmæssige retsakter bliver vedtaget til tiden, hvis gennemførelsen skal kunne starte i begyndelsen af 2014, og kontinuiteten i EU-finansieringen skal kunne sikres. Til trods for disse bestræbelser og betydelige fremskridt inden for nogle områder bliver der ofte ikke lagt tilstrækkelig vægt på forenkling i forhandlingerne. Medlovgiverne har tilsyneladende andre prioriteter, også selv om en anerkendelse af sådanne prioriteter i basisretsakterne påvirker selve programmerne hvad angår enkelhed og tilgængelighed.

Forenkling træder ofte i baggrunden som mindre vigtig

Den 20. september 2012 sendte José Manuel Barroso et brev til formanden for Europa-Parlamentet, Martin Schulz, og til formanden for Rådet, Andreas D. Mavroyiannis, for at minde om, hvor vigtigt det er med forenkling, og for at opfordre medlovgiverne til at samarbejde mere med Kommissionen herom⁶. Denne opfordring ser endnu ikke ud til at have haft den forventede virkning.

Europa-Parlamentets og Rådets samarbejde med Kommissionen har dog ført til vigtige resultater inden for nogle områder: godkendelse af den nye finansforordning⁷, konsekvens mellem reglerne i sektorspecifikke programmer og finansforordningen. Europa-Parlamentet og Rådet har været åbne over for forenklingsforslag i forskellige programmer med hensyn til: fastlæggelse af en enkel ramme, mainstreaming, klare og kohærente regler for støtteberettigelse (og frem for alt forenklede omkostninger), e-forvaltning, mere forholdsmæssig og effektiv kontrol. Medlovgiverne har navnlig været positive over for forslag om at forenkle forvaltningen, især for medlemsstaterne, og er meget ivrige efter at få indført mere fleksibilitet i den forbindelse. I nogle tilfælde vil alt for meget fleksibilitet for at opnå skræddersyede løsninger, for eksempel i reformen af den fælles landbrugspolitik, være en hæmsko for forenkling. Medlovgiverne har desuden udtrykt ønske om at øge deres forudgående kontrol over budgetgennemførelsen. I den forbindelse har de overfyldt de

⁵ Programmet for det irske formandskab for Rådet for Den Europæiske Union, 1. januar -30. juni 2013, s. 6.

⁶ EC MEMO 12/697, [EUROPA - PRESS RELEASES - Press Release - President Barroso pushes for further simplification of the EU budget](#)

⁷ Forordning (EU, EURATOM) nr. 966/2012, anvendes fra 1.1.2013.

lovgivningsmæssige forslag med mere detaljerede bestemmelser, byrdefulde procedurer eller ganske enkelt genindført strukturen for finansieringsprogrammer under FFR for 2007-2013. Med disse tilføjelser vil det blive svært for potentielle støttemodtagere at få adgang til udgiftsprogrammerne, og udbetalingen af EU-midler vil blive besværliggjort. Denne fremgangsmåde vil også betyde mindre fleksibilitet for Kommissionen ved budgetgennemførelsen. Det vil ikke passe sammen med på den ene side Kommissionens forpligtelse til at påtage sig det fulde ansvar for gennemførelsen af budgettet og på den anden side med Europa-Parlamentets udøvelse af sin decharge-kompetence.

Det Europæiske Råd har opfordret medlovgiverne til hurtigt at vedtage de finansieringsprogrammer, der gennemfører FFR for 2014-2020, for dermed at sikre, at de iværksættes rettidigt fra den 1. januar 2014. Det mindede om "institutionernes og medlemsstaternes fælles mål om og ansvar for at forenkle finansieringsreglerne og -procedurerne". Det opfordrede indtrængende lovgiverne til at "nå til enighed om programmer, som er enklere, og som markerer en klar reduktion af den administrative byrde for de offentlige myndigheder og støttemodtagerne"⁸.

Kommissionen mener, at de elementer, som bliver anført i denne resultattavle, er de største hindringer for forenkling, og nedenstående eksempler viser med al tydelighed, hvad de generelle tendenser er. Disse store forhindringer bør fjernes af medlovgiverne under den sidste fase i forhandlingerne, så vi kan opnå resultater, som bedst svarer til behovene hos modtagere af EU-midler og borgerne som helhed.

2. FORENKLINGSMØNSTRE: KRITISKE PUNKTER

2.1. Mere enkel og lettere adgang til EU's finansieringsprogrammer

Grundlaget for forenkling af EU-finansiering er, at lovgivningsteksterne er enkle. Kommissionen har ofte foreslået finansieringsprogrammer, hvor der er samlet forskellige programmer, som tidligere hørte til under samme politikområde, hvor der er fastsat generelle politikprioriteter og –mål, og hvor budgetrammen for programmet er fastlagt. De generelle definitioner i basisretsakten skal dække prioriteter og mål, som er tilstrækkeligt brede til en langfristet finansieringsperiode på syv år (2014-2020). For hurtigt at kunne reagere på ændringer i politiske prioriteter og økonomiske/socialt behov i denne periode, har de af Kommissionens tjenestegrene, som konkret forvalter midlerne, fået et vist spillerum og kan fastsætte specifikke mål og prioriteter og hermed relateret tildeling af midler i de årlige/ flerårige arbejdsprogrammer i overensstemmelse med finansforordningen.

Denne enkle, alsidige og fleksible ramme bliver påvirket af nogle ændringer, som Europa-Parlamentet og Rådet har foreslået. Selv om de fastholder den enkle struktur i nye finansieringsprogrammer, indfører de ofte nye sektorer og temaer fra tidligere separate programmer, og/eller de tilføjer mange tekniske detaljer.

For eksempel har Rådet og Europa-Parlamentet i programmet **Erasmus for alle**⁹ foreslået, at kapitlet om almen uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdom bliver opdelt i to særskilte kapitler, uden at der ændres i den overordnede struktur i Kommissionens forslag. Målene bliver dog formuleret både på programniveau og for specifikke kapitler/sektorer for at øge synligheden af de forskellige sektorer og deres aktiviteter. Desuden foreslår Europa-Parlamentet, at der tildeles en forud fastsat procentdel af budgetrammen til hver enkelt sektor.

⁸ Konklusionerne fra Det Europæiske Råd vedrørende FFR 2014-2020, 8. februar 2013, punkt 12.

⁹ KOM(2011) 788.

En lignende tendens har vist sig under forhandlingerne om **programmet for social udvikling og innovation**¹⁰, som har til formål at yde finansiel støtte til innovative aktioner, der kan bidrage til EU's mål hvad angår beskæftigelse, social beskyttelse, bekæmpelse af social udelukkelse og fattigdom samt forbedring af arbejdsvilkår. I dette program er samlet tre hidtil separate programmer, og det udvider deres dækning for at sikre integration og ensartethed i det videre forløb mod de socialpolitiske mål. De akser, der skal finansieres, fremgår allerede af de nuværende programmer. Nu foreslår både Europa-Parlamentet og Rådet, at der indføres tematiske sektioner/områder inden for hver akse, og at der fastsættes et mindstebeløb for hver sektion, så hele budgettet for programmet bliver delt op.

I **forbrugerprogrammet**¹¹ ledsages oppustningen af mål, delmål, støtteberettigede aktioner samt indikatorer til at måle, hvor langt man er nået med disse mål, af Europa-Parlamentets forsøg på at indføre en bindende opdeling af budgettet, som svarer til denne detaljerede struktur, blandt andet et loft over teknisk bistand. I tilfældet med **vækstprogrammet for sundhed**¹² har Europa-Parlamentet tilføjet mål, delmål og støtteberettigede aktioner, hvilket har fragmenteret det begrænsede budget for programmet og svækket dets fokus og virkning.

For de **Europæiske struktur- og investeringsfonde** (i det følgende benævnt "ESI-fondene")¹³, har Rådet, hvad angår definition af udtryk, betingelser og procedurer i **finansielle instrumenter**, afvist brugen af delegerede retsakter til at fastsætte detaljerede regler. Resultatet er en tung og besværlig tekst, som hvis den bliver godtaget vil gøre det kompliceret at anvende finansielle instrumenter. Det er i modstrid med, hvad der er kernen i de finansielle instrumenter i den kommende FFR, og er ikke i tråd med finansforordningen, hvor tilsvarende elementer er blevet indført i den delegerede retsakt.

Ligeledes bør det undgås, at der er bestemmelser, som er med til at forsinke leveringen af investeringer på stedet og begrænse den korrekte, planmæssige gennemførelse af ESI-fondene, navnlig under de nuværende økonomiske omstændigheder.

Endelig er det vigtigt at kunne ændre ikke-væsentlige elementer i selve den lovgivningsmæssige retsakt eller i bilag hertil ved hjælp af delegerede retsakter for at undgå, at budgetgennemførelsen bliver alt for stiv (for eksempel inden for **eksterne forbindelser**¹⁴, **innovative finansielle instrumenter** og **den fælles landbrugspolitik**). Det er især Rådet, der er imod forslag herom fra Kommissionen, selv om begge medlovgiverne råder over tilstrækkelige beføjelser til at modsætte sig og endog tilbagekalde delegerede retsakter.

Disse eksempler viser, at der er en tendens til at ville opretholde status quo og direkte EU-finansiering gennem kanaler, der er forud fastsat i den lovgivningsmæssige tekst. Og denne tendens omfatter ofte forsøg på at fastsætte bestemte procentsatser for, hvordan midlerne skal fordeles. Ganske vist er der detaljerede bestemmelser i basisretsakten, som uddyber medlovgivernes forudgående kontrol over budgetgennemførelsen. Men disse bestemmelser gør, at teksten i finansieringsprogrammerne bliver overlæst med tekniske detaljer, og at budgetgennemførelsen ikke bliver så fleksibel, som den skulle være, hvilket går ud over innovative områder og bedre udgiftsanvendelse, som skal ses i forhold til ændringerne i den økonomiske og sociale kontekst i årenes løb. Med en sådan fremgangsmåde tages der ikke

---

¹⁰ KOM(2011) 609.

¹¹ KOM(2011) 707.

¹² KOM(2011) 709.

¹³ KOM(2012) 496, med fælles bestemmelser for 5 fonde (EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, ELFUL og EHFF).

¹⁴ KOM(2011) 842.

passende hensyn til den kendsgerning, at Europa-Parlamentet og Rådet under alle omstændigheder udøver deres beføjelser og træffer afgørelse om de endelige budgetbevillinger hvert år.

Med overlæsningen af detaljerede og tekniske bestemmelser bliver budgetforvaltningen mindre fleksibel, og basisretsakterne bliver mere komplekse. Dermed bliver EU-finansiering stiv og ineffektiv, og det bliver besværligt for støttemodtagerne at få adgang hertil. Det vil også betyde, at der kan stilles spørgsmål ved Kommissionens rolle som den institution, der er ansvarlig for forvaltningen af EU-budgettet. Dette vil kunne undgås, hvis disse forhindringer overvindes i de næste trin af forhandlingerne.

2.2. Et magtspil om EU-midler: Hvordan opnås der bedre resultater?

2.2.1. Delegerede retsakter over for gennemførelsesretsakter

Under forhandlingerne om **samtlig finansieringsprogrammer** er der dukket et institutionelt problem op: anmodningen fra Europa-Parlamentet om at definere mål, prioriteter, finansielle tildelinger og andre elementer i budgetgennemførelsen gennem delegerede retsakter. For øjeblikket er disse elementer en del af de årlige/flerårige arbejdsprogrammer, som normalt indgår i Kommissionens finansieringsafgørelser. Kommissionen har foreslået, at disse elementer – da de er en del af finansieringsafgørelserne om arbejdsprogrammer (og dermed alene drejer sig om budgetgennemførelse) – fortsat fastlægges gennem gennemførelsesretsakter. Rådet støtter denne holdning. Men Europa-Parlamentet ønsker at blive mere inddraget i fastlæggelsen af disse elementer.

Det kan føre til to valgmuligheder:

- Vedtagelse af arbejdsprogrammerne gennem delegerede retsakter. Denne mulighed er i retlig henseende ikke acceptabel, da den ikke er i overensstemmelse med artikel 290 og 291 i traktaterne, og den vil ændre den institutionelle balance og ikke være forenelig med den senest reviderede finansforordning, ifølge hvilken det er Kommissionen, der skal vedtage årlige/flerårige arbejdsprogrammer.
- Indførelse af et mellemliggende led i lovgivningen mellem basisretsakten og arbejdsprogrammerne. I et sådant mellemlid af delegerede retsakter vil finansieringselementer kunne fastlægges bredt med henblik på den videre implementering gennem arbejdsprogrammerne. Det kan føre til, at starten på implementeringen af programmerne forsinkes, navnlig i det første finansieringsår.

De oprindelige forslag fra Kommissionen er solidt, retligt funderede, og sigtet med dem er at sikre effektivitet, fleksibilitet og virkning af EU-finansiering, hvilket er et hovedmål for støttemodtagere og borgere.

2.2.2. Udvalgsprocedure

Rådet har prøvet at forbedre medlemsstaternes forudgående kontrol over budgetgennemførelsen ved at tilføje udvalgsprocedurer inden for områder, som ikke er med i Kommissionens forslag.

Rådet har for eksempel i **Horisont 2020**¹⁵, som er finansieringsprogrammet for forskning og innovation, og i **Connecting Europe-faciliteten**¹⁶ (infrastruktur) foreslået, at der skal

---

¹⁵ KOM(2011) 810.

¹⁶ KOM(2011) 665.

anvendes udvalgsprocedurer¹⁷ til projektudvælgelse og individuelle retlige forpligtelser, blandt andet afgørelser om tildeling¹⁸. Vedtagelsen af afgørelser om tildeling hører under budgetgennemførelse, som er en af Kommissionens institutionelle beføjelser. Desuden vil disse besværlige procedurer gælde for rent administrative afgørelser, som skal vedtages af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede (dvs. et generaldirektorat i Kommissionen). Normalt har disse afgørelser da heller ikke været kontroversielle. Med udvalgsproceduren vil vedtagelsen af disse afgørelser blive mere stiv, bureaukratisk, langsom og dyr (udgifter til møder, oversættelse osv.). Ved mellemkomst af et udvalg vil der ikke opnås nogen merværdi. Det vil snarere øge den tid, der går mellem indkaldelse og underskrivelse af tilskudsaftaler, og dermed forsinke tildelingen af midler.

Også det irske formandskab for Rådet er bevidst om, hvor stor betydning disse to programmer har¹⁹: at undgå besværlige, bureaukratiske procedurer vil være en praktisk erkendelse af denne betydning og vil være et væsentligt skridt hen imod en fuld udnyttelse af deres værdi for EU's økonomi.

Rådet har foreslået, at der indføres udvalgsprocedurer, selv hvor det ikke har nogen praktisk betydning. På området for **indre anliggender** har erfaringen vist, at det er vigtigt, at der hurtigt og smidigt kan mobiliseres midler for effektivt at kunne reagere på uforudsete begivenheder, for eksempel et pludseligt eller ekstraordinært migrationspres ved Unionens ydre grænser, terrorangreb eller storstilede cyberangreb. Derfor har Kommissionen foreslået en anden procedure, uden udvalgsproceduren, til vedtagelsen af arbejdsprogrammer for nødhjælp. Rådet har dog ikke desto mindre efter anmodning fra Det Forenede Kongerige foreslået, at den byrdefulde, tidskrævende undersøgelsesprocedure skal anvendes.

Finansiel bistand til nødsituationer bør være hurtig og effektiv. Den bør ikke belastes af besværlige procedurer.

Desuden har Rådet foreslået, at der indføres en bestemmelse om, at Kommissionen ikke kan foretage sig noget, hvis ikke det relevante udvalg har afgivet en udtalelse. En sådan klausul, som vil kunne blokere EU-finansieringen, er blevet indført i mange tilfælde uden en ordentlig begrundelse, for eksempel i den **fælles landbrugspolitik**²⁰, i fondene til **indre anliggender** og i programmer til støtte af **konkurrenceevnen hos virksomheder og små og mellemstore virksomheder (COSME)**²¹.

2.3. Enkle støtteregler: Større effektivitet – færre fejl

2.3.1. Enhedssats for godtgørelse og obligatorisk fast sats for indirekte omkostninger

Kommissionen har foreslået, at EU-finansieringen skal forenkles betydeligt, ved at der indføres en enhedssats for godtgørelse og en obligatorisk fast sats for indirekte omkostninger. Enhedssatsen vil gælde for alle modtagere under samme projektforsanstaltning og den faste sats for indirekte omkostninger vil gælde for alle foranstaltninger og alle typer deltagere. Begge foranstaltninger vil betyde, at det ikke bliver nødvendigt at foretage komplekse beregninger og indberetning, og at fejl kan undgås. Denne nyskabelse er især relevant i **Horisont 2020**-programmet på grund af den strategiske rolle, som forskning og innovation

¹⁷ Forordning (EU) nr. 182/2011.

¹⁸ Der var i gennemsnit 1 400 projekter om året, som gik igennem udvalgsproceduren i 7. forskningsrammeprogram.

¹⁹ Programmet for det irske formandskab for Rådet for Den Europæiske Union, 1. januar-30. juni 2013.

²⁰ KOM(2011) 625, KOM(2011) 626, KOM(2011) 627, KOM(2011) 628.

²¹ KOM(2011) 834.

spiller for EU's økonomi. Formålet med denne forenkling er også at spare tid og energi, så der frigøres ressourcer, som kan anvendes mere produktivt til foranstaltningen. Revisionsretten godkendte i sin udtalelse nr. 6/2012 fra 19. juli 2012 denne radikalt forenkledede model for finansiering af omkostninger og udtalte, at den vil "lette og fremskynde ansøgningsprocessen" og "mindske risikoen for uregelmæssigheder". Dette væsentlige element i forenklingen er der dog blevet sat spørgsmålstegn ved under forhandlingerne: Europa-Parlamentet er imod enhedssatsen for godtgørelse og er også imod den obligatoriske faste sats. Det foreslår i stedet for, at der indføres en differentiering mellem forskellige typer af deltagere i et projekt. Rådet har indført en undtagelse for almennyttige juridiske enheder.

Det irske formandskab for Rådet minder om, at et af hovedformålene med Horisont 2020 er at forenkle al finansiering til forskning og innovation, som EU for øjeblikket tildeler gennem ét enkelt sæt af regler. Hermed bliver det lettere for ansøgere at søge om finansiering, og denne fremgangsmåde kan også sikre, at midler, der investeres i programmet, vil blive udnyttet mere effektivt²².

Det Europæiske Råd understregede i ovennævnte konklusioner, hvor stor betydning forenkling har for EU's programmer inden for forskning, uddannelse og innovation som et middel til at opnå en væsentlig, gradvis forbedring af de relevante politikker.

Enhedssatsen for godtgørelse og den faste sats for indirekte omkostninger er nøgleelementer i forenklingen af finansiering til forskning og innovation, da det bliver lettere for ansøgere at få adgang, og midlerne bliver anvendt på en mere effektiv måde.

2.3.2. Projekternes kvalitet set i forhold til nationale tildelinger

For at opnå en effektiv anvendelse af midlerne har Kommissionen fokuseret på kvaliteten af projekterne som et hovedkriterium for tildeling af midler i miljøsektoren, under LIFE-programmet²³. Det bliver undergravet af Rådets forsøg på at få genindført vejledende nationale tildelinger af EU-midler. Europa-Parlamentet støtter et system baseret på et offentligt register til måling af, om medlemsstaternes indsats kan føre til projekter til kapacitetsopbygning. Denne fremgangsmåde er et psykologisk incitament for nationale tildelinger.

Under forhandlingerne har Kommissionen gentagne gange forelagt facts, som viser, at nationale tildelinger ikke har ført til en mere afbalanceret fordeling af projekter. I den nuværende programmeringsperiode har nationale tildelinger begrænset EU-merværdien og påvirket kvaliteten gennemsnitligt set af finansierede projekter.

Projekternes kvalitet bør opretholdes som et hovedkriterium for EU-finansiering: de nationale tildelinger sikrer ikke en mere afbalanceret fordeling af projekter. De påvirker snarere i negativ retning gennemsnitskvaliteten af finansierede projekter.

2.3.3. Momsudgifters støtteberettigelse

Kommissionen har foreslået en klar regel: ikke-refunderbare momsudgifter i forbindelse med infrastrukturprojekter under ESI-fondene og for projekter under Connecting Europe-faciliteten er ikke støtteberettigede. Godtgørelsen af sådanne momsudgifter vil kunne opsluge en betydelig del af budgetmidlerne til programmerne, og disse midler vil kunne anvendes bedre, hvis de bliver tildelt nye infrastrukturprojekter. Kommissionen beklager, at Det

²² Programmet for det irske formandskab for Rådet for Den Europæiske Union, 1. januar-30. juni 2013, s. 30.

²³ KOM(2011) 874.

Europæiske Råd har ønsket at opretholde den nuværende regel om støtteberettigelse af ikke-refunderbar moms for ESI-fondene og for de 10 mia. EUR, der er blevet overført fra Samhørighedsfonden til Connecting Europe-faciliteten, til trods for at denne fremgangsmåde har givet anledning til retsusikkerhed i indeværende programmeringsperiode.

Kommissionens forslag, der gør reglerne om støtteberettigelsen af moms mere klare, er af væsentlig betydning, hvis der skal skabes retssikkerhed i den finansielle planlægning og bidraget fra ESI-fondene til væksthæmmende investeringer skal kunne maksimeres.

3. VEJEN FREM

Der er nu ti måneder tilbage, inden den næste programmeringsperiode starter: der er brug for tid til at forberede den nye generation af programmer, navnlig under delt forvaltning. Den Europæiske Union kan ikke tillade sig, at der bliver forsinkelser i begyndelsen af de nye programmer – den sektorspecifikke lovgivning bør være på plads snarest muligt som et hasteanliggende.

Ovenstående eksempler viser, at der stadig er kritiske problemer i forhandlingerne med Europa-Parlamentet og Rådet. Disse problemer skyldes ofte forskellig prioritering: en mere dybtgående, forudgående kontrol eller indflydelse over budgetgennemførelsen, specifikke punkter i finansieringsreglerne og andre politiske prioriteter kan give problemer for forenkling og effektiv, hurtig anvendelse af EU-midler.

Men forenkling er en horisontal prioritet og bør fortsat være kernen i forhandlingerne, så EU-midlerne kan blive anvendt bedre, kvaliteten kan forbedres og det bliver lettere for modtagerne at få adgang hertil. Andre prioriteter bør, selv om de er relevante, ikke være til skade for forenkling, som er et af de grundlæggende krav fra modtagere og borgere som helhed.

I lyset heraf insisterer Kommissionen på, at Europa-Parlamentet og Rådet igen retter fokus på forenkling: det betyder, at de skal forsvare generelle, alsidige tekster, undgå byrdefulde procedurer og søge enkle finansieringsregler og –kriterier. En bedre anvendelse af EU-midler – som vil kunne opnås ved en genlancering af det institutionelle samarbejde om forenkling – er netop afgørende nu, hvor behovet for ressourcer til økonomi, vækst og beskæftigelse er stort, og er på linje med de fælles vedtagne prioriteter.

Derfor holder Kommissionen fast ved sit erklærede mål og opfordrer og støtter det irske formandskab for Rådet samt Europa-Parlamentet til at sætte forenkling i centrum for næste fase i forhandlingerne, således at der kan gøres afgørende fremskridt med hensyn til bedre udgiftsanvendelse.

BILAG

RESULTATTAVLENS HOVEDPUNKTER PÅ SAMTLIGE POLITISKE OMRÅDER

GENERELLE BEMÆRKNINGER			
<p>Rådet og Europa-Parlamentet har i samarbejde med Kommissionen udført et betydningsfuldt arbejde vedrørende de fleste af forslagene til de nye udgiftsprogrammer i den nye flerårige finansielle ramme (FFR 2014-2020).</p> <p>Medlovgiverne er enige i vigtigheden af forenkling som en horisontal prioritet. Der er opnået resultater for nogle af punkterne i den tidligere resultattavle takket være den samarbejdsvillige holdning, som Europa-Parlamentet og Rådet har udvist.</p> <p>Men forenkling bliver ofte lagt til side af Europa-Parlamentet og Rådet under forhandlingerne, og de fokuserer på andre prioriteter, selv når disse prioriteter har en negativ indvirkning på målene om forenkling. Der er stadig nogle hindringer siden sidste resultattavle, og nye problemer er kommet til i mellemtiden.</p> <p>Kommissionen holder fast ved, at der skal ske forenkling, og vil støtte det irske formandskab for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet med hensyn for at få forenkling sat i centrum i næste fase af forhandlingerne.</p>			
TEMA	SPØRGSMÅL*	FØRSTE RESULTATTAVLE	OPDATERING
<i>*Nye spørgsmål og tekst, som er tilføjet bilaget i den første resultattavle, er streget under</i>			
<p>Nedbringelse af antallet af programmer</p>	<p>Sammenhæng mellem de fælles regler og de sektorspecifikke regler</p> <p><i>(Artikel 1, den generelle forordning – nu ESI-fondene)</i></p> <p><i>(KOM(2011) 615 endelig)</i></p>	<p>Rådets forslag vedrørende strukturfondsforordningen (den generelle forordning) kan give anledning til talrige undtagelser i de sektorspecifikke regler.</p> <p>Kommissionen mener, at undtagelser fra de fælles regler i sektorspecifikke regler bør holdes på et absolut minimum, da der ellers er risiko for, at harmoniseringen undergraves, ved at der bliver talrige undtagelser i disse regler. I den henseende støtter Kommissionen UK's udtalelse om, at der skal arbejdes på større</p>	<p>Endnu ikke afsluttet: Drøftelserne forsætter for at nå frem til en fælles holdning.</p>

		harmonisering af reglerne for fonde, der er omfattet af den fælles strategiske ramme.	
	FISCUS-programmet (KOM(2011) 706 endelig)	Rådet og Europa-Parlamentet har foreslået en opdeling af det integrerede program, som Kommissionen har foreslået for told- og skatteområdet. Kommissionen fastholder, at et integreret FISCUS-program vil sikre en god forenkling, skabe synergier og bevare sammenhængen i gennemførelsesbestemmelserne, uden at det går ud over de to sektorer særlige træk.	Programmet er blevet opsplittet i to særskilte programmer: "FISCALIS 2020" and "TOLD 2020"
Fælles sektorramme	<u>Adfærdskodeks</u> (Artikel 5, ESI-fondene)	<u>Rådets ophævelse af adfærdskodeksen vil betyde en svækkelse af den flerniveaustyring, som skal gøre samhörighedspolitikken mere effektiv.</u>	Adfærdskodeksen er blevet genindført af medlovgiverne.
	Fælles strategisk ramme (Artikel 12, ESI-fondene)	Rådet og Parlamentet har forkastet anvendelsen af en delegeret retsakt til definitionen af ikke-væsentlige elementer i den fælles strategiske ramme. De foreslår, at disse elementer indsættes i bilaget til den lovgivningsmæssige retsakt. Kommissionen har accepteret denne tilgang, men insisterer på at blive	Kommissionen har forelagt et ændret forslag for at indføre den fælles strategiske ramme i et bilag til den lovgivningsmæssige retsakt, selv om den mener, at denne ramme vedrører ikke-væsentlige elementer i den lovgivningsmæssige retsakt.

		tillagt beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt for at udfylde bilaget med de mere tekniske, ikke-væsentlige elementer i den fælles strategiske ramme og for at ændre bilaget. Det er nødvendigt for at have en vis fleksibilitet, så relevante elementer kan justeres på baggrund af praktiske erfaringer.	retsakt med hensyn til nogle supplerende tekniske elementer og til ændring af tekniske elementer i bilaget.
	Fælles regler for eksterne finansieringsinstrumenter (KOM(2011) 842 endelig)	Rådet og Europa-Parlamentets ordførere ønsker at medtage dele af forordningen om fælles gennemførelsesregler, der finder anvendelse på alle eksterne finansieringsinstrumenter, i de sektorspecifikke eksterne finansieringsinstrumenter. Kommissionen vil forsøge at bevare integriteten i gennemførelsesforordningen og samtidig sikre en forsvarlig, retlig tilgang.	Problemet er ikke løst.
	<u>Definition af prioritetsakser i samhørighedspolitikken</u> (Artikel 87, ESI-fondene)	<u>Rådet og Europa-Parlamentet er blevet enige om at investeringsprioriteter fra mere tematiske mål kan kombineres uden nogen begrænsning i programmet. Formandskabet, der får støtte af Europa-Parlamentet, tillader prioritetsakser for flere fonde og prioritetsakser for flere regionskategorier uden at stille krav</u>	Problemet er ikke løst. Kommissionen mener, at dette undergraver koncentration (den resultatorienterede fremgangsmåde) og gør gennemførelsen kompliceret. Det skaber også retsuskikkerhed, fordi sådanne muligheder kræver tilpasning

		<u>om samtlige oplysninger for hver fond og regionskategori.</u>	af mange retlige bestemmelser.
	<u>Generel regel om medlemsstaternes tekniske bistand</u> <i>(Artikel 109, ESI-fondene)</i>		Rådet har foreslået ordninger, hvor der er en generel regel angående loftet for tildeling af teknisk bistand, og en række undtagelser, som i vid udstrækning ophæver den generelle regel og giver vanskeligheder med fortolkningen. Problemet er ikke løst: Kommissionen mener, at de mange regler og undtagelser, som Rådet indfører, gør forvaltningen yderst kompliceret.
	Et enkelt betalingsorgan i den fælles landbrugspolitik <i>(Artikel 7, den horisontale forordning om den fælles landbrugspolitik)</i> <i>(KOM(2011) 625 endelig 2)</i>	Rådets formandskab forslår at nedbringe antallet af betalingsorganer pr. medlemsstat til "det nødvendige minimum". Nedbringelsen til ét betalingsorgan pr. medlemsstat eller region har Kommission foreslået for at sikre yderligere harmonisering og forenkling af forvaltningen af den fælles landbrugspolitik, bl.a. ved at mindske de administrative byder og forbedre revisionseffektiviteten.	Problemet er ikke løst: For Kommissionen vil godkendelsen af Rådets forslag betyde, at lejligheden bliver forpasset til at forenkle forvaltningen og mindske de administrative udgifter.
	Et enkelt nationalt koordinationsorgan i "Erasmus for Alle"	Kommissionens forslag om et enkelt nationalt organ pr. medlemsstat bliver der sat spørgsmålstejn ved i	Problemet er ikke løst: Rådet og EP's CULT-udvalg har indført en mulighed for, at der kan

	<p>(Artikel 21) (KOM(2011) 788 endelig)</p>	<p>Europa-Parlamentets kompetente udvalg.</p> <p>Kommissionen er ikke enig i denne tilgang, som afspejler den nuværende retssituation, da dette vil indskrænke den fleksible anvendelse af EU-midler i medlemsstaterne og medføre yderligere arbejde og omkostninger til administration.</p>	<p>være mere end ét nationalt organ, alt efter national lovgivning og praksis.</p>
	<p>Tre sektorer under et enkelt instrument i Connecting Europe-faciliteten (KOM(2011) 665 endelig 2)</p>	<p>Den integrerede tilgang til Connecting Europe-faciliteten fandt støtte i Rådets generelle delindstilling af 7. juni 2012.</p> <p>I Parlamentet, hvor forslaget behandles i et blandet udvalg (TRAN-ITRE), ser instrumentet ud til at nyde bred støtte.</p>	<p>Rådet og det kompetente udvalg i Europa-Parlamentet har accepteret den af Kommissionen foreslåede enhedsstruktur</p>
<p>Synergier/ Mainstreaming</p>	<p>”Grønnere” direkte betalinger i den fælles landbrugspolitik (Artikel 29-34, forordningen om direkte betalinger) (KOM(2011) 625 endelig) (Artikel 65, den horisontale forordning) (KOM(2011) 628 endelig)</p>	<p>Den tendens, der aftegner sig i Rådet, går i retning af en udvanding af Kommissionens forslag. Både Rådet og Europa-Parlamentets ordfører har foreslået ændringer, der skal begrænse omfanget af miljøkravene, f.eks. gennem højere tærskler og bredere definitioner. Det fremgår af de ændringer af den horisontale forordning om den fælles landbrugspolitik, som Europa-Parlamentets ordfører har foreslået, at manglende overholdelse af miljøkravene ikke bør påvirke de</p>	<p>Problemet er ikke løst: Den reviderede tekst fra formandskabet indeholder en mangfoldighed af forskellige undtagelser, fritagelser, godkendelsesprocedurer, vægtning af (økologiske fokus-) områder osv., som har til formål at begrænse anvendelsesområdet for og indvirkningen af økologiseringskravene. Selv om undtagelser/særligfælde vil begrænse nogle landbrugeres udgifter til efterlevelse af reglerne, vil de også gøre lovgivningen mere kompliceret,</p>

		<p>grundlæggende direkte betalinger. Det vil i realiteten gøre økologisering frivillig for landmændene.</p> <p>Kommissionen er villig til at drøfte visse justeringer af sine tekniske forslag, men økologiseringsmekanismen bør fortsat være troværdig med henblik på at fastholde målet om, at 30 % af de direkte betalinger skal knyttes anvendelsen af metoder, som er miljø- og klimavenlige.</p>	<p>navnlig hvad angår forvaltning og kontrol af, om EU's midler anvendes rigtigt, og de vil mindske indvirkning og effektivitet af økologisering.</p> <p>Ifølge de ændringer, som blev vedtaget af EP COMAGRI, skal en reduktion af støtten i tilfælde af manglende efterlevelse kun have konsekvenser for den "grønne" betaling og ikke for andre direkte betalinger. Desuden skal økologiseringen ifølge ændringerne fra COMAGRI udelukkes fra referenceværdien for landbrugs-miljø-klimamålinger inden for rammerne af udviklingen af landdistrikterne. Det betyder, at finansiering under ELFUL vil kunne anvendes til praksis i landbruget, som allerede er dækket af den grønne betaling ("dobbelt finansiering").</p> <p>Det Europæiske Råd har godkendt Kommissionens økologiske tilgang og anvendelsen af 30 % af det nationale loft for økologiske metoder. Det anerkender, at der er behov for en klart defineret fleksibilitet for medlemsstaterne med hensyn til valg af foranstaltninger.</p> <p>Kommissionen accepterer, at der er behov for fleksibilitet, men er imod en skræddersyet tilgang for hver enkelt medlemsstat og de talrige</p>
--	--	--	--

			undtagelser, som vil komplicere gennemførelsen.
	Mainstreaming af horisontale principper (Artikel 7, 8, 48 og 87 i ESI-fondene)	Rådet og Parlamentet støtter større mainstreaming af de horisontale principper om ligebehandling, ikke-diskrimination, bæredygtig udvikling og klimaændring. Rådets holdning, ifølge hvilken medlemsstaterne får beføjelse til at vurdere relevansen heraf i operationelle programmer, vil imidlertid svække mainstreamingen.	Rådet og Europa-Parlamentet er blevet enige om den fremgangsmåde, som giver medlemsstaterne beføjelse til at beslutte, om et horisontalt princip er relevant for et bestemt operationelt program under samhørighedspolitikken, men at deres vurdering skal være behørigt begrundet. Kommissionen accepterer ikke denne fremgangsmåde.
	<u>Den fælles landbrugspolitik - Program for udvikling af landdistrikterne</u> (KOM(2011) 627 endelig)		Problemet er ikke løst. Rådets formandskab har foreslået, at ELFUL udelukkes fra anvendelsesområdet for de almindelige forudgående konditionaliteter i ESI-fondene. Det kan føre til forskellige måder at vurdere relevansen af betingelser på og dermed gøre brugen af EU-midler mindre effektiv og virksom. Både EP COMAGRI og Rådets formandskab har foreslået, at medlemsstaterne skal kunne indgive nationale og regionale programmer samtidigt. Det vil kunne gøre forvaltningen yderst besværlig og give problemer ud fra et finansielt perspektiv.

	<p><u>Den fælles landbrugspolitik - en fælles markedsordning (fusionsmarkedsordning)</u></p> <p><u>(KOM(2011) 626)</u></p>		<p>De ændringer, som EP-COMAGRI har vedtaget, opretholder eller udvider anvendelsen af visse overflødige eller forældede markedsinstrumenter og tilføjer nye værktøjer til markedsregulering. Det indebærer enten en fortsættelse eller en forøgelse af administrative udgifter og byrder for både markedsdeltagere og nationale administrationer.</p>
<p>Klare prioriterede mål og indikatorer (resultatorienterede)</p>	<p>Minimumsbevilling til ESF (Artikel 84, ESI-fondene)</p>	<p>Rådets holdning i (den generelle forordning) om at fjerne minimumsbevillingen til Den Europæiske Socialfond (ESF) vil betyde, at Europa 2020-prioriteter til vækst og beskæftigelse bliver svækket.</p> <p>Kommissionen insisterer på behovet for, at ESF skal have et forudsigeligt budget med en minimumsandel i samhørighedspolitikken.</p> <p>Det er afgørende for at kunne sikre det nødvendige investeringsniveau i mennesker, så der kan realiseres ambitiøse beskæftigelsesmål, især behovet for at nedbringe arbejdsløsheden, navnlig ungdomsarbejdsløshed, og bekæmpe fattigdom og social udstødelse.</p> <p>Beskæftigelsesudvalget i Europa-Parlamentet går stærkt ind for alle de</p>	<p>Der er forhandlinger i gang om dette punkt. Europa-Parlamentet støtter Kommissionens forslag og har forelagt ændringsforslag, som skal øge fleksibiliteten mellem regionerne. Det vil Kommissionen kunne acceptere.</p> <p>Det Europæiske Råd har understreget, at den nødvendige støtte til menneskelig kapital vil blive sikret gennem en passende andel af ESF i samhørighedspolitikken.</p>

		ovennævnte kommissionsforslag.	
	<p><u>Finansiering af grundlæggende infrastrukturer i mere udviklede regioner</u> (Artikel 5, EFRU)</p>	<p>Rådet foreslår at give mere udviklede regioner mulighed for finansiering af grundlæggende infrastrukturer inden for områderne miljø, transport og ikt. Kommissionen finder, at der kun vil være en lille fordel i at anvende de små beløb, der er tilgængelige under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling(EFRU), på mere udviklede og velstående regioner. Pengene kan anvendes mere effektivt til at stimulere vækst og beskæftigelse i de mindre udviklede nødstedte regioner.</p>	<p>Problemet er ikke løst.</p> <p>Rådet og Europa-Parlamentet ser ud til stort set at være enige.</p>
	<p>Tematisk koncentration i ESF (Artikel 4, ESF) (KOM(2011) 607 endelig 2)</p>	<p>Rådet foreslår, at ændringer i koncentrationsmekanismen i Den Europæiske Socialfond (ESF) ændres med hensyn til målet om "at fremme social integration og bekæmpe fattigdom". Rådets forslag om en undtagelse, der vil gøre det muligt at medtælle EFRU-beløb i målet om, at 20 % af ESF skal afsættes til dette tematiske mål, vil gøre koncentrationsmekanismen irrelevant. EFRU-beløbene kan i sig</p>	<p>Problemet er ikke løst. Europa-Parlamentet går stærkt ind for Kommissionens forslag.</p>

		selv udgøre 20 % af ESF-midlerne, særlig i de mindre udviklede regioner.	
	Resultatramme for ESI-fondene (Artikel 20 og bilag I, ESI-fondene)	Rådet har indført ændringer for at skabe større fleksibilitet for medlemsstaterne og tilstrækkelige garantier til at bortvejde bekymringerne vedrørende negative incitament (suspension af betalinger og finansielle korrektioner). Kommissionen kan acceptere disse forslag, men ikke at fjerne eller svække de negative incitament, der skal modvirke dårlige resultater og fastlæggelse af urealistiske mål.	Rådet accepterer delvis Kommissionens forslag. Europa-Parlamentet er imod Kommissionens forslag om at anvende finansielle korrektioner i tilfælde af alvorlige mangler i at have nået de vedtagne mål.
	Nye mål og indikatorer	Dette er et horisontalt anliggende. Europa-Parlamentets ordførere og i nogle tilfælde Rådet foreslår i forbindelse med mange kommissionsforslag, at der tilføjes en lang række detaljerede mål og nye indikatorer, som er mindre specifikke eller mindre relevante. Derved svækkes fokus på resultaterne.	Problemet er ikke løst. For eksempler på udvikling inden for sektorspecifikke programmer, se nedenfor.

Erasmus for Alle
(Artikel 4, 5 og 11, KOM(2011) 788 endelig)

I Rådets delvise, generelle tilgang er alle indikatorer fjernet. Rådet foreslår, at indikatorerne fastlægges i en gennemførelsesretsakt. Det stemmer ikke overens med de andre programmer. Indikatorer er normalt

For indikatorers vedkommende er Europa-Parlamentet og Rådet ikke nået til enighed, da Rådet har fjernet dem fra retsgrundlaget. EP's CULT-udvalg har foreslået, at indikatorerne indgår i et bilag til den

et element i den lovgivningsmæssige retsakt eller skal fastlægges gennem delegerede retsakter.

lovgivningsmæssige retsakt, som kan ændres ved en delegeret retsakt. For målenes vedkommende har EP's CULT-udvalg tilføjet ekstra mål, som ikke altid stemmer overens indbyrdes, og som gør det hele mere kompliceret.

	<p>Programmet "Et Kreativt Europa" (Artikel 14, KOM(2011) 785 endelig)</p>	<p>Rådet foreslår, at indikatorerne fastlægges i en gennemførelsesretsakt. Det stemmer ikke overens med de andre programmer. Generelle indikatorer i programmet som helhed er et element i den lovgivningsmæssige retsakt. Derfor er de grundlæggende indikatorer fastlagt i selve den lovgivningsmæssige tekst, og de kan specificeres i delegerede retsakter.</p>	<p>Problemet er ikke løst. Kommissionen fastholder sin indvending mod brugen af gennemførelsesretsakter, fordi de ikke har den fornødne synlighed og gennemsigtighed, hvilket er afgørende i forhold til markedsdeltagerne.</p>
	<p>Sundhedsprogrammet (Artikel 4, 5 og 7, KOM(2011) 709 endelig)</p>	<p>Programmets mål og indikatorerne er gjort langt bredere og mindre resultatorienterede og mangler dermed en direkte forbindelse til programmets finansielle og operationelle kapacitet. Beslutningen i Rådets generelle indstilling om at generalisere medfinansieringssatsen på op til 80 % for såkaldte fælles aktioner mellem medlemsstaterne (se nedenfor) og den modstridende udvidelse af de mål, der er omfattet heraf, bidrager til en sandsynlig</p>	<p>Problemet er ikke løst: Rådet holder fast ved at øge medfinansieringen for alle medlemsstater. Kommissionen har foreslået, at forøgelsen begrænses til medlemsstater, hvis BNI er mindre end 90 % af EU-gennemsnittet, for at øge deres deltagelse i fælles aktioner og for at tage hensyn til det lille budget, der er til rådighed for dette program.</p>

		udvanding af programmets indvirkning, da der vil kunne finansieres færre aktioner.	
	Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) <i>(Artikel 6, KOM(2011) 804 endelig)</i>	Rådet har tilføjet nye prioriteter. Især vil medtagelsen af henvisningen til forarbejdning begrænse effektiviteten på grund af programmets beskedne størrelse sammenlignet med andre strukturelle instrumenter. EHFF-forslaget bør fokusere på kerneområder inden for fiskeri og akvakultur.	Rådet holder fast ved sin holdning.
Fleksible beslutningsprocedurer	<p>Delegation af beføjelser til Kommissionen fjernes eller indskrænkes. <u>Eksempler:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>I samhörighedspolitik er kriteriet for udpegelse af forvaltningsmyndigheder blevet indføjet af Rådet i den lovgivningsmæssige retsakt (hvor Rådet har accepteret delegerede retsakter i EHFF og i ELFUL).</u> 2. <u>I ESI-fondene afviser Rådet delegerede retsakter i forbindelse med den fælles strategiske ramme.</u> 3. <u>I LIFE (kriteriet for geografisk balance), Horisont 2020 (for resultatindikatorer og, delvis,</u> 	<p>Der er tale om horisontale anliggender, som optræder i mange af de ændringer, som Rådet og Europa-Parlamentet har foreslået til Kommissionens forslag.</p> <p>Rådet og i visse tilfælde Europa-Parlamentet har foreslået at fjerne eller begrænse muligheden for delegering af beføjelser til Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter for ikke-væsentlige elementer i den lovgivningsmæssige retsakt. De har foreslået at lade disse elementer indgå i den lovgivningsmæssige retsakt. Denne tilgang belaster lovgivningsmæssige tekster med alt for mange tekniske detaljer, hvilket gør dem vanskeligere at læse og mindre tilgængelige for</p>	<p>Kommissionen har fastholdt sin holdning om vedtagelse eller ændring af ikke-væsentlige elementer ved en delegeret retsakt.</p> <p>Kommissionen mener især, at det bør være muligt at foretage ændringer af bilag af teknisk art, og at muligheden for indvendinger giver medlovgiverne de nødvendige garantier.</p>

	<p>for adgang til finansiering). <u>Rådet forsøger også at begrænse Kommissionens beføjelse til at ændre selv tekniske bilag i form af en delegeret retsakt, f.eks. RELEX, CEF (finansielle instrumenter).</u></p> <p><u>Desuden har Rådet i RELEX-finansieringsinstrumenterne stærkt begrænset den fleksibilitet, som blev indført med Kommissionens forslag vedrørende anvendelse af ikke-tildelte midler, de ikke-væsentlige ændringer i programmeringsdokumenter og finansieringsafgørelser, og tærsklerne for anvendelse af udvalgsproceduren.</u></p>	<p>markedsdeltagerne, begrænser fleksibiliteten i den operationelle forvaltning, som er nødvendigt for en forsvarlig og effektiv finansiel forvaltning af EU-midler, eller fører til langvarige beslutningsprocesser.</p> <p>Behovet for operationel fleksibilitet er især af betydning for RELEX-finansieringsinstrumenter på grund af begivenheders uforudsigelige art inden for dette område og behovet for hurtig reaktion. Afhængigt af udfaldet af forhandlingerne om delegerede retsakter vil den manglende fleksibilitet i beslutningstagningen kunne gøre EU's indsats ineffektiv.</p>	
	<p>Delegerede retsakter over for gennemførelsesretsakter</p>	<p>Rådet har i mange tilfælde, især på områderne med delt forvaltning (den fælles landbrugspolitik, samhørighedspolitikken, Hav- og Fiskerifonden, fondene inden for indre anliggender) foreslået at ændre delegerede retsakter til gennemførelsesretsakter for at styrke medlemsstaternes ret til at udøve kontrol (gennem udvalgsprocedurer). Dette rejser spørgsmål med hensyn til rækkevidden og arten af de retsakter, der er omfattet af artikel</p>	<p>Problemet er ikke løst.</p>

		<p>290 og 291 i traktaten (TEUF), og har betydelige institutionelle konsekvenser.</p> <p>Europa-Parlamentet har derimod ofte foreslået, at gennemførelsesretsakter ændres til delegerede retsakter, hvilket bringer det på lige fod med Rådet. Sådanne forslag er fuldstændigt uhensigtsmæssige, når det gælder årlige arbejdsprogrammer, som skal vedtages og efterfølgende tilpasses hurtigt, for at der skal kunne reageres rettidigt på ændrede omstændigheder og ske en effektiv gennemførelse af programmerne. Sådanne delegerede retsakter vil ikke være i overensstemmelse med traktaten og vil i høj grad kunne hæmme den operationelle gennemførelse og forlænge "tiden frem til støttetildeling og tiden frem til støtteudbetaling". De vil også være fuldstændig uhensigtsmæssige, når det gælder programmeringsdokumenter i forbindelse med Relex-instrumenter, som i de fleste tilfælde skal drøftes og afstemmes med de modtagende tredjelande. Der mindes om, at programmeringsdokumenter er til gennemførelse – ikke regulering – af de relevante retlige instrumenter, og at de derfor ikke har alle de retlige karakteristika (dvs. fastsættelse af</p>	<p>Problemet er ikke løst. Udskiftningen af gennemførelsesretsakter med delegerede retsakter til programmeringsdokumenter eller dele af dem bliver nu foreslået af EP i de fleste sektorspecifikke programmer.</p>
--	--	--	--

		generelle og bindende regler inden for EU's retsorden), som der skal til for at fastlægge en "delegeret retsakt".	
	Begrænsning af Kommissionens budgetmæssige beføjelser	Rådet og i mange tilfælde Europa-Parlamentet foreslår en yderligere inddeling af budgettet i dellofter for de forskellige aktiviteter og/eller aktioner samt for teknisk bistand under programmerne, og at dette foretages på samme niveau som den lovgivningsmæssige retsakt. Sådanne forslag indskrænker Kommissionens evne til at forvalte budgettet, da de fratager den operationelle fleksibilitet, som er nødvendig for den daglige budgetforvaltning. De er fuldstændig uhensigtsmæssige, når det gælder programmer med en lille finansieringsramme, og er uforholdsmæssigt ufleksible i forbindelse med årlige arbejdsprogrammer.	<p>Problemet er ikke løst.</p> <p>En detaljerede opdeling af budgettet, som ofte gengiver strukturen i tidligere, nu sammenlagte programmer eller øremærker dele af budgettet eller overfører elementer fra finansieringsoversigten til selve retsakten, findes især i følgende programmer:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Erasmus for Alle 2. Forbrugere 3. Sundhed for Vækst 4. Programmet for social udvikling og innovation 5. Horisont 2020 6. Programmet for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (COSME) 7. Galileo
	ETC (Artikel 20, KOM(2011) 610 endelig)	Hvad angår det europæiske territoriale samarbejde (ETC) har Rådet foreslået, at kombinationen af myndighedsfunktionerne forvaltning	Problemet er ikke løst.

		<p>og attestering gøres fakultativ.</p> <p>Kommissionen er ikke enig heri og fastholder, at det bør være obligatorisk for at sikre proportionelle forvaltningsstrukturer for forholdsvis små programmer inden for det europæiske territoriale samarbejde og for at undgå overlappning af opgaver.</p>	
<u>Udvalgsprocedure</u>	<p>Rådet har tilføjet udvalgsprocedurer, som ikke var forudset i Kommissionens forslag. Eksempler:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>Projektudvælgelse og individuelle retskrav (herunder afgørelser om tilskud): Connecting Europe-faciliteten, Horisont 2020</u> 2. <u>Nødhjælp – arbejdsprogrammer (fonde for indre anliggender)</u> <p><u>En mere byrdefuld udvalgsprocedure end i Kommissionens forslag</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 3. <u>Klausulen "Ingen holdning – ingen retsakt. Eksempler: fonde for indre anliggender, COSME, den fælles landbrugspolitik</u> 4. <u>Proceduren med rådgivende udvalg er inden for mange områder blevet erstattet med den mere restriktive undersøgelsesprocedure.</u> 		<p>Problemet er ikke løst.</p>

	<u>Eksempler: strukturfondene, den fælles landbrugspolitik, Horisont 2020</u>		
Regler for støtteberettigelse	<u>Projekternes kvalitet set i forhold til nationale tildelinger (LIFE-programmet)</u>		Problemet er ikke løst: Kommissionen foreslår, at midler udelukkende tildeles på grundlag af projekternes kvalitet. Rådet ønsker at genindføre vejledende nationale tildelinger for EU-midler. Europa-Parlamentet foreslår, at der fastsættes et register med vejledende national tildeling af midler, så der kan udløses kapacitetsopbyggende projekter.
	Moms i infrastrukturprojekter: (Artikel 8, CEF KOM(2011) 665 endelig) (Artikel 59, ESI-fondene) (Artikel 20, LIFE-programmet) (KOM(2011) 874 endelig)	Efter at der er opnået enighed om finansforordningen, der indeholder bestemmelser om støtteberettigelse for momsudgifter, på betingelse af at de ikke kan blive tilbagebetalt og er betalt af en ikke-afgiftspligtig person som omhandlet i direktiverne, er der nu i Rådet og Europa-Parlamentet blevet sat spørgsmålstejn ved de sektorspecifikke forslag, der er indeholdt i Connecting Europe-faciliteten (CEF), CPR for strukturfondene og LIFE-programmet, som udelukker støtteberettigelse for moms. Kommissionen mener, at det er hensigtsmæssigt, at moms ikke er støtteberettiget, især i infrastrukturprojekter, og det bør den	Det Europæiske Råd går ind for støtteberettigelsen, efter betingelserne i national momslovgivning, af ikke-refunderbar moms, der påløber i forbindelse med ESI-fonde og bidraget på 10 mia. EUR fra samhørighedsfonden til Connecting Europe-faciliteten. For LIFE-programmet er der enighed om, at bestemmelserne om støtteberettigelsen af momsudgifter tilpasses finansforordningen. Nye spørgsmål: Nogle af medlemsstaterne i Rådet har sat spørgsmålstejn ved ikke-støtteberettigelsen af momsudgifter, som offentlige myndigheder, der handler som sådanne, pådrager sig

		<p>derfor heller ikke være i de relevante sektorspecifikke lovgivningsmæssige retsakter. I modsat fald vil Den Europæiske Unions budget blive anvendt til at finansiere de nationale budgetter i stedet for at finansiere flere projekter, hvilket kan betragtes som værende i strid med målene for og formålet med de berørte finansieringsinstrumenter.</p>	<p>under programmet om retlige anliggender og fondene for indre anliggender.</p>
	<p>Markedsføringsforanstaltninger, EHHF (Artikel 71, EHFF) (KOM(2011) 804 endelig)</p>	<p>Rådet foreslår, at henvisningen til støtte til "direkte markedsføring af fiskevarer af mindre kystfiskere" i kommissionsforslaget vedrørende Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) fjernes. Europa-Parlamentet har angivet, at det støtter Kommissionens forslag.</p> <p>Kommissionen er uenig i Rådets forslag, da støtte til mindre kystfiskerfartøjer er vigtig. De mangler nemlig ofte erfaring og viden eller har ikke tilstrækkelige økonomiske midler til direkte markedsføring.</p> <p>Enhedsatsen for godtgørelse pr. projekt samt den faste enhedsats for indirekte omkostninger bliver der stillet spørgsmålstegn ved af Europa-Parlamentets ordfører. <u>Desuden har Rådet indført en undtagelse til</u></p>	<p>Problemet er ikke løst.</p>

	<p>Én finansieringssats i Horisont 2020 (Artikel 22 og 24, deltagelsesreglerne) (KOM(2011) 810 endelig)</p>	<p><u>enhedssatsen for godtgørelse for almennyttige juridiske enheder.</u></p> <p>Kommissionen insisterer på de forslag, som den har fremsat inden for rammerne af reglerne for deltagelse i Horisont 2020, da disse punkter er to hjørnестene i de forenkede finansieringsregler i Horisont 2020. De viser Kommissionens indsats for at lette støttemodtagernes administrative byrder, nedbringe fejlratene, muliggøre en mindre tung kontrolstrategi samt forkorte tidsrummet frem til bevillingen til gavn for støttemodtagerne.</p>	<p>Problemet er ikke løst: Europa-Parlamentet stiller stadig spørgsmålstegn ved enhedssatsen for finansiering. Rådet støtter princippet om en enhedssats, men indfører undtagelser.</p> <p>Europa-Parlamentet er imod den faste enhedssats for indirekte omkostninger og foreslår genindførelse af den aktuelle omkostningsmetode som en mulighed, men Rådet har accepteret satsen. Det Europæiske Råd har understreget, hvor stor betydning forenkling har for EU's programmer inden for forskning, uddannelse og innovation som et middel til at opnå en væsentlig, gradvis forbedring af de relevante politikker.</p>
	<p><u>Tærskler for lånegarantier i COSME og Horisont 2020</u> (Bilag II, KOM(2011) 834 endelig)</p>		<p>For COSME, programmet for virksomheders konkurrence og små og mellemstore virksomheder, og Horisont 2020, vedrørende lånegarantier for SMV'er, er adskillelselinjen mellem de to programmer blevet ændret af medlovgiverne. Denne ændring fører</p>

			til en overlapning i anvendelsesområdet for begge programmer (lånegarantier under 150 000 EUR for forsknings- og innovationsorienterede SMV'er vil så være støtteberettigede under begge programmer), og det vil føre til betydelige administrative byrder for SMV'er og til udvanding af budgetstøtten og til, at programmålene mister fokus, da færre, mindre SMV'er vil få støtte.
<u>Støtte til vidensoverførsel eller informationstiltag</u>	<u>Definition på støttemodtager</u> <i>(Artikel 15, ELFUL)</i>		I den reviderede tekst fra formandskabet indføres deltageren i en uddannelse igen som støttemodtager, hvorved muligheden for begrænsning af administrative byrder bliver begrænset. Kommissionen mener, at det er udbyderen af uddannelsen eller anden vidensoverførsel, der alene bør være modtageren af støtten. De administrative byrder kan reduceres betydeligt, hvis det kun er udbyderen af uddannelsen og ikke deltagerne, der skal ansøge om støtten.
Forenklede omkostningsmetoder	<u>Gennemsnitlig arbejdstid</u> (ESI-fondene) <i>(Artikel 58)</i>	Rådet har forslået en ny mulighed til forenklet beregning af personaleomkostninger: de årlige bruttoomkostninger til personale divideret med 1 650 timer.	Problemet er ikke løst.

		Kommissionen er fortsat forbeholden over for forslaget, fordi det ikke understøttes af nogen bagvedliggende metode.	
	<p><u>Obligatorisk brug af forenklede omkostninger for små projekter</u> (ESF, (Artikel 14))</p>	<p>For så vidt angår ESF har Rådet foreslået, at der ved foranstaltninger under 50 000 EUR ud over faste beløb og enhedsomkostninger skal kunne bruges faste satser.</p> <p>Kommissionen ville foretrække obligatorisk <u>brug udelukkende af faste beløb og enhedsomkostninger</u>, da der er et større forenklingspotentiale forbundet hermed.</p>	<p>Rådet har accepteret den obligatoriske brug af faste beløb eller enhedsomkostninger for små projekter, som Kommissionen har foreslået det, og tilføjet faste satser hertil. Europa-Parlamentet går ind for Kommissionens forslag.</p> <p>Kommissionen kan gå med til, at der indføres faste satser ud over andre forenklede omkostningsmuligheder.</p>
	<p><u>Udbetaling af faste beløb til mindre landbrugere</u> (Artikel 47-51, forordningen om direkte betalinger) (Artikel 92, horisontalforordningen) <u>Ordning for mindre landbrugere</u></p>		<p>Ifølge såvel den reviderede tekst fra Rådets formandskab som de ændringer, som er vedtaget af EP COMAGRI skal anvendelsen af ordningen for mindre landbrugere være fakultativ for medlemsstaterne. Hvis ordningen skal gøres fakultativ, vil det muligvis betyde en forenkling for medlemsstaterne for et meget begrænset antal mindre landbrugere, men landbrugere i de medlemsstater, som beslutter at fravælge den, vil ikke få fordele af ordningen hvad angår forenkling.</p> <p>Ud over modellen med faste beløb, som er foreslået af Kommissionen,</p>

			<p>foreslår formandskabet en alternativ metode til beregning af det faste beløb i ordningen for mindre landbrugere, hvorved landbrugere, der tilslutter sig ordningen, vil få udbetalt de beløb, som de normalt ville have fået under de andre direkte betalingsordninger i 2014. Det heraf følgende beløb vil forblive uændret i de kommende år.</p> <p>Problemet er ikke løst: den foreslåede metode forekommer enkel og vil kunne betyde, at flere landbrugere bliver omfattet af ordningen for mindre landbrugere, hvis den bliver obligatorisk for medlemsstaterne. Den finansielle forvaltning bør dog tages op igen for at undgå, at den blive endnu mere kompliceret.</p>
	<p><u>Grundbetalingsordningen</u> <i>(Artikel 18-28, forordningen om direkte betaling)</i></p>		<p>Kommissionen har foreslået, at de nuværende modeller under enkeltbetalingsordningen og den generelle arealbetalingsordning udskiftes med en basisindkomststøtte i form af en model med fast sats på regionalt eller nationalt plan i alle medlemsstater.</p> <p>Der er i Rådet en tendens til at gå i retning af en tilgang, som vil åbne døren for mangfoldige muligheder</p>

			for differentiering af modellen og tempoet i intern omfordeling. Det vil undergrave målet om at få en enkel, harmoniseret tilgang, som Kommissionen har foreslået det.
Forholdsmæssig kontrol	<u>Revisionsmetoder for EFRU, ESF og Samhørighedsfonden</u> (Artikel 140, ESI-fondene)	Rådet har foreslået ændringer, som begrænser Kommissionens revisionsarbejde i uacceptabelt omfang. Det risikerer nemlig at undergrave Kommissionens muligheder for at overvåge anvendelsen af EU-budgettet og for at kunne stå inde for det.	Problemet er ikke løst.
	<u>Revisionsmetoder for EFRU, ESF og Samhørighedsfonden</u> (Artikel 116, ESI-fondene)	Rådet har foreslået, at de nationale revisionsorganer inden for samhørighedspolitik kan anvende ikke-statistiske stikprøvemetoder. Kommissionen har ikke accepteret dette forslag, da det ikke nødvendigvis giver pålidelig og sammenlignelig information i medlemsstaterne og dermed undergraver sikkerheden på EU-niveau.	Problemet er ikke løst.
E-forvaltning	<u>E-samhørighed for EFRU, ESF og</u>	Rådet foreslår, at fristen for	Problemet er ikke løst. Rådet

	<p><u>Samhørighedsfonden</u> (Artikel 112, ESI-fondene)</p>	<p>gennemførelsen af e-samhørighed udsættes fra 2014 til 2016, hvorved en betydelig forenkling for støttemodtagerne forsinkes med to år. Kommissionen kan ikke acceptere en sådan forsinkelse.</p>	<p>insisterer på gennemførelsen af e-samhørighed fra 2016. Drøftelserne om gennemførelsesfristen for "e-samhørighed" er fortsat i gang, men medlovgiverne ser ud til at være enige i, at det er nødvendigt med et skifte til elektronisk dataudveksling, fordi det giver en betydelig forenkling for støttemodtagerne. Kommissionen insisterer på, at indførelsen af e-samhørighed skal ske senest den 31. december 2014 i betragtning af det store potentiale til forenkling, der ligger i denne foranstaltning. Det anslås, at den vil kunne føre til en reduktion på 11 % i de administrative byrder samlet set for EU.</p>
--	---	--	--